

PARAULA I VIDA

Cridats a ser missioners de la fe

L'Església catòlica celebra avui arreu del món el Diumenge Mundial de la Propagació de la Fe, conegut entre nosaltres, de forma abreujada, com la Jornada del Domund. Aquest any, per raó de les circumstàncies que envolten aquesta diada, té com a lema «Missioners de la fe».

La celebració del Domund d'enguany adquireix un significat especial per la commemoració del 50è aniversari del Concili Vaticà II, l'obertura de l'Any de la Fe —iniciat el passat dia 11 d'octubre— i el Sínode dels Bisbes, que celebra aquest mes la seva tretzena assemblea ordinària i que està estudiant el tema «La nova evangelització per a la transmissió de la fe cristiana».

Els bisbes que som a Roma per participar en els treballs d'aquesta assemblea sentim vivament —com tots els altres bisbes del món— la responsabilitat de portar l'anunci de Jesucrist a tots els homes i les dones del món que encara no el coneixen o que, havent-lo conegut, s'han allunyat de l'Església i de la vida cristiana.

Això és el que anomenem la pastoral evangelitzadora, que equival a respondre de manera efectiva a aquell imperatiu que Pau VI va formular d'una manera ben clara en un document, que és encara ben actual, l'Exhortació *Evangelii nuntiandi*, que va publicar poc després del Concili Vaticà II: «L'Església existeix per evangelitzar.»

Podem dir que aquesta preocupació evangelitzadora ha estat una constant de la vida de l'Església des del Vaticà II fins avui. Aquest Concili va dedicar a l'activitat missionera de l'Església un dels seus decrets, en la redacció del qual va tenir una intervenció especial el que aleshores era un jove i ja acreditat teòleg i professor a Alemanya, de nom Joseph Ratzinger, avui Benet XVI. El decret conciliar anomenat «Ad gentes» —és a dir, «Als pobles»— comença amb aquestes paraules: «Enviada per Déu als pobles perquè sigui el sagrament universal de salvació, l'Església, per les exigències més íntimes de la seva catolicitat, i obeint les ordres del seu Fundador, s'esforça per anunciar l'Evangelí a tots els homes.»

«Els homes que esperen Crist són encara un nombre immens», va dir Joan Pau II, fent-se ressò de la intenció profunda del Concili Vaticà II en la seva encíclica *Redemptoris missio*, sobre la validesa i actualitat del manament missioner de Jesucrist, en la qual deia: «No podem romandre tranquils pensant en els milions de germans i germanes, redimits també per la sang de Crist, que viuen sense conèixer l'amor de Déu.»

I Benet XVI, en el missatge per al Domund d'enguany, ens ha dit que «avui com ahir, Jesucrist ens envia pels camins del món per a proclamar el seu Evangelí a tots els pobles de la terra. Malgrat les dificultats que troba avui aquesta missió, ens cal reprendre el mateix fervor apostòlic de les primeres comunitats cristianes, que, petites i indefenses, van ser capaces de difondre l'Evangelí a tot el món llavors conegut mitjançant el seu anunci i el seu testimoniatge». Us puc dir que aquest és l'esperit que es respira a l'actual assemblea sinodal.

La nostra Església particular de Barcelona desitja també sintonitzar amb aquesta preocupació de l'Església universal manifestada per les paraules del Sant Pare i dels bisbes del Sínode. Amb aquest esperit, en ocasió del Domund, cal que tinguem ben presents amb la nostra pregària i el nostre ajut els missioners i les missioneres. Aquest col·lectiu ens honora a tots els fills i les filles de l'Església, perquè ells ens donen exemple de treball generós per anunciar Jesucrist i el seu Evangelí entre tots els pobles de la terra. Ells i elles són els principals «missioners de la fe».

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Anunciar Jesucrist al món d'avui

► Aquesta fotografia parla per si mateixa: unes mans obertes oferint una imatge de Jesucrist crucificat. És un símbol de la voluntat de l'Església actual, decidida i compromesa a anunciar Jesucrist als homes i les dones d'avui, com als de tots els temps, perquè només en Ell tenim l'accés a Déu Pare i la salvació. L'Església universal ha obert l'Any de la Fe l'11 d'octubre, en el cinquantè aniversari de l'obertura del Concili Vaticà II. Aquell dia es van celebrar també els vint anys de la publicació del *Catecisme de l'Església Catòlica*, promulgat pel beat Joan Pau II.

I aquesta setmana el Sínode dels Bisbes sobre el tema «La nova evangelització per a la transmissió de la fe cristiana» finalitzarà els seus treballs amb la votació de les propostes finals.

GLOSSA

Viure és aprendre a estimar

Església romànica, diumenge al migdia. Fa una estona ha acabat la missa parroquial. Un grup de joves prepara els instruments musicals per a una altra celebració. Són dues de les filles del matrimoni que celebra el seu vinticinquè aniversari, un cosí i dos amics. Arriben els convidats. Diu el pare en les paraules d'acolliment que fa als assistents: «Hem començat la celebració amb la mateixa cançó que el dia del casament. Veureu, també, que hem mantingut la majoria de les altres cançons i les mateixes lectures. No per fer veure que no ha passat el temps. I tant que ha passat! Ens ha costat Déu i ajuda arribar fins aquí. Hi tornem, però, acompanyats pels nostres fills, familiars i amics. Els qui tant ens heu ajudat tots aquests anys a fer camí. No és una reedició del casament ni volem marcar un temps de pròrroga; volem donar gràcies a Déu perquè ens segueix concedint la força necessària per continuar endavant, fent d'amor la vida que ens ha donat...» La mare hi afegeix: «Quan ens costa mirar endavant, mireu els nostres fills i això ens dóna força per respondre a qualsevol repte. Hem intentat donar-los un bon testimoni, sense grans discursos, d'allò que és el més important, d'allò que hauria d'estar més amunt o més avall en l'escala dels valors, d'allò que vol dir estimar Déu, seguir Jesús, deixar-se portar per la for-

ça de l'Esperit. Ells són com són, tan diferents i tan iguals alhora. Són bones persones, fan el seu camí de fe personalment i a la comunitat, estimen els seus amics, la seva terra i la seva gent, han après a servir els més necessitats des del voluntariat... Gràcies, Senyor!»

Les lectures apropren l'assemblea a la Paraula: «El qui estima és pacient, és bondadós; el qui estima no té enveja, no és altiu ni orgullós, no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja; no s'alegra de la mentida, sinó que troba el goig en la veritat; tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta. L'amor no passarà mai» (1Co 13,4-8). Un text conegut del que s'ha dit que és un himne a l'amor, un manual imprescindible per aprendre i saber estimar, una bella traducció pràctica de l'essencial del missatge de Jesús, l'amor. En aquell marc, en aquell entorn, no va sonar a conegut i sabut, sinó com una reflexió i una invitació sempre nova. Invitació a estimar els altres, per amor a Déu. Invitació que té lloc en la celebració d'un sagrament que és, com deia el pare, més que una reedició. És fer vius de nou els sentiments d'aquell dia, afegint-hi l'ofrena d'amor d'uns fills educats en la fe dels pares, uns fills que ja recorren el seu propi camí d'amor en el servei als altres, construint el Regne.

Enric Puig Jofra, SJ

ANY DE LA FE

Un any per tornar a recórrer la història de la nostra fe

ANY DE LA FE 2012 2013

«Al llarg d'aquest Any, serà decisiu tornar a recórrer la història de la nostra fe, que contempla el misteri insondable de l'encreuament de la santedat i el pecat. Mentre la primera posa en relleu la gran contribució que els homes i les dones han ofert per al creixement i desenvolupament de les comunitats a través del testimoniatge de la seva vida, el segon ha de suscitar en cadascú un sincer i constant acte de conversió, a fi d'experimentar la misericòrdia del Pare que surt al trobament de tots.»

(Benet XVI, *La porta de la fe*, n. 13)

DIUMENGE XXIX DE DURANT L'ANY

▮ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 53,10-11)

El Senyor volgué que el sofriment triturés el seu Servidor. Quan haurà donat la vida per expiar les culpes, veurà una descendència, viurà llargament, i per ell el disegni del Senyor arribarà a bon terme. Gràcies al sofriment de la seva ànima ara veu la llum; el just, amb les penes que ha sofert, ha fet justos els altres, després de prendre damunt seu les culpes d'ells.

▮ Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

Prendimiento (Jesús detingut a Getsemani). Pintura de Goya (detall), Catedral de Toledo

▮ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 4,14-16)

Germans, mantinguem ferma la fe que professem, ja que en Jesús, el Fill de Déu, tenim el gran sacerdot que, travessant els cels, ha entrat davant Déu. Perquè el gran sacerdot que tenim no és incapaç de compadir-se de les nostres febleses: ell, igual que nosaltres, ha estat provat en tot, encara que sense pecar. Per tant, acostem-nos confiadament al tron de la gràcia de Déu perquè es compadeixi de nosaltres, ens aculli i ens concedeixi, quan sigui l'hora, l'auxili que necessitem.

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 10,35-45)

En aquell temps, Jaume i Joan, els dos fills de Zebedeu, anaren a trobar Jesús i li digueren: «Mestre, voldríem que ens concedíssiu un favor que us demanarem». Jesús els preguntà: «Què voleu que faci?» Ells li digueren: «Concediu-nos que, el dia que sereu glorificat, puguem seure, l'un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra». Jesús els respongué: «No sabeu què demaneu». Podeu beure el calze que jo beuré i ser batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat?» Ells li digueren: «Sí que podem». Jesús els respongué: «És cert, vosaltres beureu el calze que jo beuré i sereu batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat, però seure a la meua dreta i a la meua esquerra no sóc jo qui ho ha de concedir; és per a aquells a qui Déu ho ha reservat». Quan els altres deu ho sentiren, s'indignaren contra Jaume i Joan. Jesús els cridà i els digué: «Ja sabeu que, en totes les nacions, els qui figuren com a governants disposen dels seus súbdits com si en fossin amos, i els grans personatges mantenen els altres sota el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important, ha de ser el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots, com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres, i a donar la seva vida com a preu de rescat per tots els homes.»

▮ Lectura del libro de Isaías (Is 53,10-11)

El Señor quiso triturarlo con el sufrimiento, y entregar su vida como expiación: verá su descendencia, prolongará sus años. Lo que el Señor quiere prosperará por su mano.

Por los trabajos de su alma verá la luz, el justo se saciará de conocimiento. Mi siervo justificará a muchos, porque cargó con los crímenes de ellos.

▮ Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

Aclamad, justos, al Señor, / que la palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

Los ojos del Señor están puestos en sus fieles, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

▮ Lectura de la carta a los Hebreos (He 4,14-16)

Hermanos: Mantengamos la confesión de la fe, ya que tenemos un sumo sacerdote grande, que ha atravesado el cielo, Jesús, Hijo de Dios. No tenemos un sumo sacerdote incapaz de compadecerse de nuestras debilidades, sino que ha sido probado en todo exactamente como nosotros, menos en el pecado. Por eso, acerquémonos con seguridad al trono de la gracia, para alcanzar misericordia y encontrar gracia que nos auxilie oportunamente.

▮ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 10,35-45)

En aquel tiempo, se acercaron a Jesús los hijos del Zebedeo, Santiago y Juan, y le dijeron:

«Maestro, queremos que hagas lo que te vamos a pedir.» Les preguntó: «¿Qué queréis que haga por vosotros?» Contestaron: «Concédenos sentarnos en tu gloria uno a tu derecha y otro a tu izquierda.» Jesús replicó: «No sabéis lo que pedís, ¿sois capaces de beber el cáliz que yo he de beber, o de bautizarnos con el bautismo con que yo me voy a bautizar?» Contestaron: «Lo somos.»

Jesús les dijo: «El cáliz que yo voy a beber lo beberéis, y os bautizaréis con el bautismo con que yo me voy a bautizar, pero el sentarse a mi derecha o a mi izquierda no me toca a mí concederlos; está ya reservado.»

Los otros diez, al oír aquello, se indignaron contra Santiago y Juan. Jesús, reuniéndolos, les dijo: «Sabéis que los que son reconocidos como jefes de los pueblos los tiranizan, y que los grandes los oprimen. Vosotros, nada de eso: el que quiera ser grande, sea vuestro servidor; y el que quiera ser primero, sea esclavo de todos. Porque el Hijo del hombre no ha venido para que le sirvan, sino para servir y dar su vida en rescate por todos.»

COMENTARI

Valor fonamental del Regne

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setmana): Ef 2,1-10 / Sl 99 / Lc 12,13-21 ■ **dimarts** (□ Urgell): Ef 2,12-22 / Sl 84 / Lc 12,35-38 □ **dimecres**: Ef 3,2-12 / Sl: Is 12,2-6 / Lc 12,39-48 ■ **dijous**: Ef 3,14-21 / Sl 32 / Lc 12,49-53 ■ **divendres**: Ef 4,1-6 / Sl 23 / Lc 12,54-59 ■ **dissabte**: Ef 4,7-16 / Sl 121 / Lc 13,1-9 ■ **diumenge** vinent, XXX de durant l'any (litúrgia hores: 2a setmana): Jr 31,7-9 / Sl 125 / He 5,1-6 / Mc 10,46-52.

Hem anat veient en diferents episodis que la segona part de Marc (8,31-13,37) és una instrucció continuada als deixebles. Aquest esquema està centrat sobretot en les anomenades tres predicacions de la passió que Jesús fa en la primera part de la secció (8,31; 9,30-31; 10,32-34). Ara bé, aquestes tres fites de Marc estan marcades per la incomprensió dels deixebles, que no accepten o no acaben de comprendre el sentit dels anuncis de Jesús (8,32-33; 9,32; 10,35-37). I en tots tres casos, aquesta incomprensió dona peu a una ulterior instrucció de Jesús, no solament sobre la seva passió sinó també sobre el paper d'aquests anuncis en la vida dels deixebles que segueixen Jesús sense aca-

bar de copsar el sentit del seu seguiment.

El text d'avui se situa precisament a continuació de la tercera predicció de la passió per part de Jesús (Mc 10,32-34). Notem que aquesta situació del fragment encara fa més escandalosa la petició dels fills de Zebedeu. En efecte, Jaume i Joan no solament no han copsat l'ensenyament de Jesús sobre la passió, la mort i la resurrecció, sinó que continuen amb l'esquema d'un messianisme ingenu i fins i tot groller. I, per acabar d'arreglar-ho, demanen un tracte de favor en el regne messiànic.

Tot això contribueix a valorar la resposta de Jesús, que, aquest cop, els parla obertament del capgirament de valors del Regne respecte dels va-

lors imperants. Val la pena llegir a poc a poc la instrucció de Jesús, que comença amb una valoració —no exempta d'ironia— del que pensen els governants de les nacions. Els humans investits de poder abusen de la seva posició i sovint actuen en contra dels seus súbdits. Jesús subratlla que els qui vulguin ser primers han de ser servidors de tothom (tothom només ho diu Marc, cf. també 9,35). La clau d'aquest capteniment és Jesús, en tant que servent de Jahvè, que ha vingut no a ser servit sinó a servir, «perquè tots tinguin vida i en tinguin a desdir» (Jn 10,10). Això és el que vol dir «donar la vida com a preu de rescat per tots els homes» (Mc 10,45).

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

43. Jesús i els grecs

L'evangelista Joan narra que entre els pelegrins (a Jerusalem, per la festa de la Pasqua) també hi havia grecs, «els quals havien pujat per adorar en la festa» (Jn 12,20). Aquests grecs s'acostaren a «Felip de Betsaida de Galilea» amb el prec: «Senyor, volem veure Jesús» (12,21). En l'home de nom grec de la Galilea mig pagana hi veuen evidentment un mitjancer que els pugui obrir l'accés a Jesús.

L'evangeli ens narra a continuació que Felip en parla amb Andreu i que tots dos transmeten el prec a Jesús. Com és freqüent en l'evangeli de Joan, Jesús hi respon misteriosament i, de moment, d'una manera enigmàtica: «Ha arribat l'hora que el Fill de l'Home és glorificat. En veritat us dic: si el gra de blat no cau a terra i mor, resta tot sol; però si mor, porta fruit abundós» (12,23s).

A la petició d'una trobada, Jesús hi contesta amb una profecia de la passió, en què interpreta la seva mort imminent com a *glorificació*, una glorificació que es manifesta en la gran fecunditat. Què significa això?

No és rellevant una trobada fugissera i externa entre Jesús i els grecs. Hi haurà una altra trobada que anirà molt més a fons. Sí, els grecs el *veuran*: vindrà a ells a través de la creu. Vindrà com un gra de blat mort i fructificarà entre ells. Veuran la seva *glòria*: en el Jesús crucificat trobaran el Déu veritable a la recerca del qual anaven en els seus mites i en la seva filosofia.

La universalitat de la qual parla la paraula d'Isaïes (56,7) se situa a la llum de la creu: des de la creu l'únic Déu es fa cognoscible als pobles; en el Fill coneixeran el Pare i així l'únic Déu que es va revelar en l'esbarzer ardent.

Joseph Ratzinger-Benet XVI

(*Jesús de Natzaret*, 2a part, Ed. Claret)

Canonización de la catalana Carme Sallés

Carme Sallés

En este domingo del DOMUND, el Papa preside la canonización de siete cristianos que dieron su vida por anunciar el Evangelio.

—Carme Sallés i Barengueras (Vic 1848 - Madrid 1911), religiosa y fundadora. Forma parte de la galería de vicenses ilustres. Gran defensora de la promoción social de la mujer. En 1892, en Burgos, fundó la Congregación de Religiosas Concepcionistas de la Enseñanza (más información: www.barcelona.concepcionistas.es).

—Maria Anna Cope, conocida como la madre Mariana de Molokai, nacida en Alemania en 1838 y emigrada a EE.UU., donde ingresó en las Hermanas de la Tercera Orden de San Francisco. Tras la muerte de san Damián de Molokai, estuvo al servicio de los leprosos durante 30 años en Molokai (Islas Hawái).

—Caterina Tekakwitha, la primera santa *piel roja*. Nació en EE.UU. Perseguida por su fe, huyó a la Misión de San Francisco, en Canadá, donde fue catequista y trabajó al servicio de ancianos y enfermos. Murió en 1680.

—Jacques Berthieu, jesuita y mártir, nacido en Francia en 1838. Su actividad apostólica se centró en la isla de Madagascar, donde llegó a los 37 años y fue misionero hasta su muerte en 1896.

—Pedro Calungsod, filipino de nacimiento, frecuentó desde pequeño las misiones jesuitas, en las que fue catequista. Acompañó a los misioneros a las Islas Marianas. Fue asesinado a flechazos.

—Giovanni Battista Piamarta, nacido en Brescia (Italia) en 1841. Sacerdote diocesano, trabajó en favor de la educación de los niños huérfanos o de familias pobres. Fundó las congregaciones de la Santa Familia de Nazaret y las Humildes Servidoras del Señor.

—Anna Schäffer nació en Alemania en 1882. Quería ser misionera, pero sufrió un accidente de trabajo y quedó postrada en cama a los 21 años para el resto de su vida. Vivió la misión desde su situación de enferma.

Mn. Jordi Piquer

SANTORAL

21. ✠ Diumenge XXIX de durant l'any. Mare de Déu de la Bonanova; santa Úrsula, vg. i mr. venerada a Colònia (s. x); sant Hilarió (s. III-IV), abat palestínic; sant Caius o Gai (*Cayo*), soldat mr.; santa Celina, mare de sant Remigi.

22. Dilluns. Sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan; santes Nunila i Alòdia, germanes vgs. i mrs. a Osca; beat Joan Pau II, papa (1978-2005).

23. Dimarts. Sant Joan de Capestrano (1386-1456), prev. franciscà, patró dels capellans castrenses; sants Servand i Germà, mrs. a Cadis; santa Oda, vg.

24. Dimecres. Sant Antoni-Maria Claret (Sallent 1807 - Fontfreda 1870), arquebisbe de

Santiago de Cuba, fund. Missioners del Cor de Maria, a Vic (CMF, 1849), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855); sant Martirià, mr.

25. Dijous. Mare de Déu del Collell (apareguda el 1483; santuari a la Garrotxa); sant Bernat Calbó (†1243), bisbe de Vic, abans cistercenc a Santes Creus, nat prop de Reus; sants Crisant i Daria, esposos mrs. (284) de Roma; sants Crispí i Crispinià, mrs. (s. III), patrons dels sabaters.

26. Divendres. Sants Llucià i Marcià, mrs. de Nicomèdia venerats a Vic; St. Rústic, bisbe de Narbona; St. Viril, abat de Leyre (Navarra); St. Evarist, papa (grec, 97-105) i mr.

27. Dissabte. Sant Florenci, mr.; sant Gaudiós, bisbe.

ENTREVISTA

ELSA ANTÓN

Set espiritual

A l'Elsa Antón, que és llicenciada en ciències econòmiques i empresarials, se li va «desvetllar una set espiritual» que la va portar a una «incansable recerca», durant la qual va aprofundir «per diversos camins durant molts anys, però sense trobar cap opció de qualitat». Gràcies a la recomanació d'un sacerdot amic de la família va descobrir la possibilitat d'estudiar ciències religioses a l'ISCREB, i recentment ja ha acabat la diplomatura. L'Elsa és mare de família i col·labora amb el Grup de Treball Estable de les Religions (GTER).

Com ha evolucionat la seva fe, arran de l'entrada a l'ISCREB?

Ara compto amb uns fonaments teòrics molt clars que m'ajuden a donar raó d'aspectes del cristianisme que no entenia o que, simplement, ignorava. En l'aspecte concret de la fe m'ha ajudat molt l'aprenentatge d'assignatures com Sapiencials, Pentateuc, Judaisme, Sinòptics i, sobretot, Hermenèutica i Exegesi bíblica. Gràcies a aquest aprenentatge he trobat respostes que em donen un nord clar i em fan veure la validesa de l'opció d'intentar viure en coherència amb la fe cristiana.

Ara està cursant el màster en diàleg interreligiós...

Sí. El diàleg interreligiós m'està ajudant a aprofundir en el coneixement de les grans religions: cristianisme, judaisme, islam, hinduisme i budisme. Amb la globalització del món actual és necessari passar d'una tolerància a una comprensió genuïna entre les diferents religions. Sí volem viure amb harmonia i pau, això no és una opció sinó una necessitat. De fet, la majoria de vegades les causes de l'odi i del ressentiment són el desconeixement i la ignorància mútues. Les diferents religions necessiten membres valents i lúcids que sàpiguen escrutar sàviament els signes dels temps i actuar en conseqüència.

Caldria fer un reciclatge teològic periòdicament?

La religió hauria de ser dinàmica, evolucionar paral·lelament a la societat. L'immobilisme desemboca en capteniments fora de la realitat del context social actual. Per poder avançar, els creients ens hem de reciclar, hem d'estudiar, evolucionar, prendre contacte amb noves tendències i propostes, tenir veu pròpia i estar informats per poder opinar. La *Gaudium et Spes* és clara quan parla d'escrutar els signes dels temps en les preguntes que planteja el món actual.

Òscar Bardaji i Martí

EVANGELIZAR

Testimonio de obras... y palabras

El prejuicio de una supuesta primera evangelización a base sólo del testimonio sin palabras debe ser revisado, a mi modo de ver, a la luz de tres datos: antropológico, cultural y cristiano.

• Dato antropológico: en la transmisión de toda idea, mensaje, filosofía..., siempre se han aunado acción y palabra. ¿Cómo puede el cristianismo —religión de encarnación, y por tanto de gran componente antropológico— en su fase de primera difusión pretender limitarse a la sola acción prescindiendo de la palabra?

• Dato sociocultural: en la actualidad, debido a la multirreligiosidad, hay muchas más ofertas para saciar la posible sed de trascendencia. Ante esta gran variedad de ofertas, el cristianismo debe tener su propio discurso de primer contacto relativo al Dios de Jesucristo sobre el soporte del testimonio de amor y de fraternidad solidaria. El cristianismo ha de aprender a vivir y a *decirse* en un ambiente multirreligioso, sin complejos ni de superioridad ni de inferioridad.

• Dato cristiano: el cristianismo es la religión que cree en la autocomunicación de Dios a la humanidad a través de hechos y palabras (cf. DV 2): «Al principio ya existía la Palabra» (Jn 1,1). Pertenece a la dinámica genuina del cristianismo, su realización y su comunicación a través de la fuerza de la palabra íntimamente unida a la acción. La palabra tiene fuerza cuando va acompañada de las obras.

Xavier Morlans

(*El primer anuncio*).

(*El eslabón perdido*).

Ed. PPC, Madrid 2009)

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

Servei diocesà per al catecumenat. Dins de la formació de catequistes i d'acompanyats de catecúmens, conferència sobre «Infants no batejats, en edat catequètica», per Mn. Mn. Felip-Juli Rodríguez, delegat diocesà per al catecumenat. Dijous 25 d'octubre (18-19.30 h), al Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231).

Cristo Rey de Misericordia. VI Encuentro nacional de la Divina Misericordia, en la basílica de la Sagrada Família, sábado 24 de noviembre: 15 h, viacrucis en la plaza; 17 h, misa solemne presidida por el arzobispo de Barcelona, cardenal Lluís Martínez Sistach. Se precisa invitación. Información y reservas: t. 934 261 622 i 932 463 316. De 22 a 24 h adoración eucarística en la parroquia de Sta. María de Gràcia (c/ Gran de Gràcia, 5).

Presentació del llibre *La Bíblia compartida*. Editat per San Pablo. Hi intervindran tres dels autors: Javier Velasco, Quique Fernández i Pepe Pedregosa. Dissabte 27 d'oct. (18 h) en Llibreria Paulines (Rda. St. Pere 19, t. 933 011 488).

Església de Sant Gaietà - P. Teatins (Consell de Cent 293 - Enric Granados 6). Concerts d'octubre: Diumenge 28 (18 h), 1a part: obertura del concert a càrrec del cor de cambra Fòrum Vocal, dir. Xavier Sans; 2a part: Les Voix d'Ille de France, dir. Luciano Bibiloni, piano, Gustavo Lull, *Requiem en do menor, a la memòria de Lluís XVI* (1816) de Luigi Cherubini (1760-1842). Concert solidari a favor de la Fundació «Manos Providentes» de Cali (Colòmbia).

Primera plana. Tertúlia mensual: «Entendre la realitat a través de la premsa», amb Luis Sols i Oriol Prado. Dia 23 d'octubre (19.30 h) a Cristianisme i Justícia (c/ Roger de Llúria, 13, t. 933 172 338, a/e: info@fespinal.com).

«L'espiritualitat ignasiana com a ajuda davant la dificultat». Amb Darío Mollà.

L'ÀNIMA DE JOAN XXIII

Esforça't a ser humil

Roncalli viu profundament la virtut de la humilitat des de jove. Per això, recomana la humilitat als seus familiars en les cartes que els adreça, sobretot als seus nebots o nebodes que han seguit la vocació sacerdotal o religiosa.

En tenim un exemple en la carta que adreça el 28 de febrer de 1949 des de París, on Roncalli és nunci del Papa, al seu nebot Bautista Roncalli, que serà ordenat sacerdot.

«Esforça't, doncs, per ser humil, però sense capficament, amb dignitat i estant disposat a deixar-te humiliar. Acabaràs per gaudir-hi. Afegeix a això una gran simplicitat. Com més vell em vaig fent, més em convenço que això representa el principi més sòlid de la vida espiritual. Tota ciència, sigui humana o divina, arrenca de l'Evangelí, i de l'Evangelí *sine glossa*, com el feia llegir sant Francesc d'Assís.

«Tu tens tot el dia ordenat pel reglament del Seminari. Preocupa't d'això i no pensis en cap altra cosa. Si medites i estudies, no pensis a resar i fantasiejar. Mentre siguis a l'esbarjo no pensis en l'estudi. Que tot estigui en el seu lloc. Si et passa alguna cosa que ofèn el teu amor propi, no permetis que es covi o bulli en el teu interior. Mira de resoldre la situació immediatament amb un gest formós d'humilitat i de cortesia.»

I en una altra carta del 10 de juny de 1947, també des de París, li deia: «Et poso sota el patrocini especial de sant Josep, el meu sant més gran i incomparable, que defensa els humils, els pobres, els més modestos i menys pretensiosos en la vida. Et saludo, t'animo i et beneixo. Aquí hi ha vaga de ferroviaris. Qui sap si arribarà, i com, la meva carta a Bèrgam.»

Joan XXIII, *Cartas a sus familiares*, Ed. San Pablo, Madrid 1978

Organitzen Cristianisme i Justícia i Casal Lloïola. Dia 27 d'octubre (17 h), al Casal Lloïola de Barcelona (c/ Balmes, 138).

XIV Congrés Catòlics i Vida Pública. Els dies 16, 17 i 18 de novembre se celebrarà a Madrid, a la seu de la Universitat CEU-San Pablo (c/ Julián Romea, 23) el XIV Congrés Catòlics i Vida Pública, que aquest any té com a lema central «El nuevo compromiso social y político. Del Concilio Vaticano II a la nueva evangelización». S'hi farà un homenatge al Papa Joan XXIII. Entre els ponents del congrés hi ha el Dr. Francesc Torralba. Les inscripcions són fins al divendres 2 de novembre. Per a més informació: www.ceu.es/congreso.

Celebració de l'Esperit d'Assís. Dia 27 d'oct. (19.30 h) al Santuari de Pompeia (Diagonal 450, t. 932 174 108), organitzada per la família franciscana de Catalunya.

CURSOS

Curso de lectorado. Sábados 27 de octubre, 17 de noviembre, 19 de enero, 16 de febrero, 16 de marzo, 20 de abril y 25 de mayo (11.30-13.30 h), en la parroquia Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (c/ Consell de Cent, 110). Organiza: Escuela de Animación Bíblica de Barcelona. Información: Quique Fernández, t. 652 078 868, correu electrònic: quimil66@yahoo.es.

BREUS

Nomenament de Mn. Jordi Farré. El Reial Cos de la Noblesa de Catalunya va nomenar el 20 de setembre Mn. Jordi Farré, rector de la basílica de la Mercè, nou capellà d'honor d'aquesta antiga corporació, fundada el 1630 com a continuadora de l'estament noble de les Corts Catalanes. Substitueix en aquest càrrec Mn. Francesc Campreciós, recentment traspassat. Actualment està presidida pel baró d'Algerri.

Iglesia del Perpetuo Socorro (c/ Balmes, 100). Después de una pausa de varios años hemos reiniciado la celebración de la eucaristia todos los días de la semana, a las 21 h, excepto los miércoles. Más información en la comunidad de redentoristas, t. 932 151 397.

PUBLICACIONS

Gaudí, el genio, el santo y nuestro emblema.

Este opúsculo recoge la conferencia pronunciada por el Dr. Josep M. Martí Bonet en Madrid, el pasado día 25 de junio. El Dr. Martí Bonet, como canónigo conservador de la catedral y delegado diocesano del patrimonio cultural, ha seguido siempre con especial interés la trayectoria de la persona y de la obra de Gaudí.

Quaderns de Pastoral.

El núm. 225 d'aquesta revista editada pel Centre d'Estudis Pastoral (CEP), corresponent al trimestre gener-març de 2012, té un especial interès perquè tracta de la «nova etapa evangelitzadora», amb experiències catalanes com el Congrés sobre la Nova Evangelització, el «Tornar a creure», la Missió Metròpolis i l'Atri dels Gentils. Amb col·laboracions del cardenal Lluís Martínez Sistach i de Mn. Xavier Morlans, entre altres. Adreça: c/ Rivadeneyra 6, 3r, 08002 Barcelona, t. 933 174 858.

PALABRA Y VIDA

Llamados a ser misioneros de la fe

La Iglesia católica celebra hoy en todo el mundo el Domingo Mundial de la Propagación de la Fe, conocido entre nosotros, de forma abreviada, como la Jornada del Domund. Este año, por razón de las circunstancias que rodean este día, tiene como lema el de «Misioneros de la fe».

La celebración del Domund de este año adquiere un significado especial a causa de la conmemoración del quincuagésimo aniversario del Concilio Vaticano II, la apertura del Año de la Fe —iniciado el pasado día 11 de octubre— y el Sínodo de los Obispos, que celebra este mes su decimotercera asamblea ordinaria y que está estudiando el tema de «La nueva evangelización para la transmisión de la fe cristiana». Los obispos que estamos en Roma para participar en los trabajos de esta asamblea sentimos vivamente —como todos los demás obispos del mundo— la responsabilidad de llevar el anuncio de Jesucristo a todos aquellos hombres y mujeres del mundo que todavía no lo conocen o que, habiéndolo conocido, se han alejado de la Iglesia y de la vida cristiana.

Esto es lo que llamamos la pastoral evangelizadora, que equivale a responder de manera efectiva a aquel imperativo que Pablo VI formuló de una manera muy clara en un documento que es todavía muy ac-

tual, la exhortación *Evangelii nuntiandi*, que hizo público poco después del Concilio Vaticano II: «La Iglesia existe para evangelizar.»

Podemos decir que esta preocupación evangelizadora ha sido una constante en la vida de la Iglesia, especialmente desde el Concilio Vaticano II hasta hoy. Este Concilio dedicó a la actividad misionera de la Iglesia uno de sus decretos, en la redacción del cual tuvo una especial intervención el que entonces era un joven y acreditado teólogo y profesor en Alemania, de nombre Joseph Ratzinger, hoy Benedicto XVI. El decreto conciliar llamado «Ad gentes» —es decir, «A los pueblos»— comienza con estas palabras: «La Iglesia, enviada por Dios a las gentes para ser sacramento universal de salvación, por exigencia íntima de su misma catolicidad y obedeciendo al mandato de su Fundador, se esfuerza por anunciar el Evangelio a todos los hombres.»

«Los hombres que esperan a Cristo son todavía un número inmenso», dijo Juan Pablo II, haciéndose eco de la intención profunda del Concilio Vaticano II en su encíclica *Redemptoris missio*, dedicada a la validez y a la actualidad del mandato misionero de Jesucristo. En esta encíclica también decía: «No podemos permanecer tranquilos, pensando en los millones de hermanos y hermanas, redimidos también por la sangre de

Cristo, que viven sin conocer el amor de Dios.» Y Benedicto XVI, en el mensaje para el Domund, nos ha dicho que «hoy como ayer, Jesucristo nos envía por los caminos del mundo para proclamar su Evangelio a todos los pueblos de la tierra. A pesar de las dificultades que encuentra hoy esta misión, hemos de esforzarnos por vivir el mismo fervor apostólico de las primeras comunidades cristianas, que, pequeñas e indefensas, fueron capaces de difundir el Evangelio a todo el mundo entonces conocido mediante su anuncio y su testimonio». Este es también el espíritu que se respira en la actual asamblea sinodal.

Nuestra Iglesia particular de Barcelona desea también sintonizar con esta preocupación de la Iglesia universal, manifestada por las palabras del Santo Padre y de los obispos del Sínodo. Con este espíritu, con ocasión del Domund, tengamos presentes, con nuestra plegaria y nuestra ayuda, a los misioneros y las misioneras. Este colectivo nos honra a todos los hijos e hijas de la Iglesia, porque nos dan ejemplo de un trabajo generoso para anunciar a Jesucristo y su Evangelio a todos los pueblos de la tierra. Ellos y ellas son los principales «misioneros de la fe».

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal arzobispo de Barcelona